

РЕШЕНИЕ

№ 7070

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8209** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. ЗМВР.

Образувано е по жалба на Г. А. Т. срещу Заповед № 513з – 6798 от 11.08.2022 г. от директор на СДВР към МВР старши комисар К. М., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“.

В жалбата е посочено, че заповедта е незаконосъобразна. Според жалбоподателя заповедта е издадена при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, при нарушения на материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Актът е издаден в предписаната от закона форма и от компетентен орган. Допуснати са нарушения по отношение на сроковете за приключване на дисциплинарното производство. Допуснати са нарушения при събирането на доказателства в административното производство, както и нарушения при оценката на доказателствата от страна на административния орган. Оспореният акт е издаден в противоречие с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, явява се лично. Представява се от адв. П. Т.. Претендират се разноси по делото. Представя се списък по чл. 80 ГПК. Представени се подробни писмени бележки по съществуването на спора.

Ответникът – директор на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се явява. Представява се от юрисконсулт М. Д.. Иска от съда да остави в сила оспорваната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско

възнаграждение. Представя писмени бележки по съществу на спора.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съдът установява, че дисциплинарното производство е образувано на основание заповед № 513з – 703 от 27.01.2022 г. (л. 32 от делото). Заповедта е издадена от дисциплинарно наказващия орган. Връчена е лично на Г. Т. на 14.02.2022 г. Със Заповед № 513з – 1060 от 09.02.2022 г. е изменен съставът на комисията. Г. Т. е запознат и с тази заповед. Със Заповед № 513з – 3645 от 03.05.2022 г. към състава на комисията е добавен нов член, с оглед фактическата и правна сложност на дисциплинарното производство. Със заповед № 513з – 4430 от 26.05.2022 г. срокът за разследване по дисциплинарното производство е удължен.

Производството е образувано за това, че с действията си Г. А. Т. е нарушил разписаните в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ № 8121з – 348 от 25.07.2014 г. норми – т. 15 – „държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“ – в качеството си на длъжностно лице от състава на АП – С. полицейският служител Т. е поискал и приел дар в размер на 20 лева от водач на МПС, който не му се следва – престъпление по чл. 301 НК; т. 19 – „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ – деянието на служителя Т. е станало достояние на граждани и на магистрати, което се е отразило негативно на авторитета на МВР пред граждански лица и органи на съдебната власт; т. 20 – „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ – като това морално укоримо поведение е в противоречие с очакванията на обществото, а именно, че държавният служител в МВР предотвратява, пресича и разкрива престъпления и служи за пример на всички граждани; т. 42 – „държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел“ – като поведението му може да бъде характеризирано с морален дефицит и противозаконно използване на служебното положение за получаване на наследваща му се облага; т. 49 – „държавният служител не участва в корупционни прояви“ – служителят е извършил действия, които в т. 17 от Етичния кодекс са определени като корупционна проява; т. 50 – „държавният служител проявява нетърпимост към корупционно поведение“ – вместо да предотвратява и пресича корупционни действия, служителят лично извършва такива; т. 51 – „държавният служител се противопоставя и е длъжен да информира своите началници или съответните органи за всеки акт на корупция, достигнал до неговото знание“ – държавният служител е извършил корупционни действия, за които не е информирал преките си ръководители, вменени като задължение на Г. Т., съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗМВР Министърът на вътрешните работи утвърждава Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, който се обнародва в „Държавен вестник“. Съгласно чл. 150, ал. 2 ЗМВР, държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В заповедта за образуване на дисциплинарното производство е посочено, че деянието уронва престижа на службата и съставлява тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – „неспазване на правилата на

Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“ (на т. 15, т. 19, т. 20, т. 42, т. 49, т. 50 и т. 51), за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 7 „използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и т. 13 от ЗМВР - „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Определен е колективен дисциплинарно разследващ орган – комисия в посочения състав. Г. А. Т. се е запознал със заповедта.

От доказателствата по делото се установява, че в СДВР е постъпила докладна записка № 513з – 4430 / 21.01.2022 г. по описа на СДВР. В нея е посочено, че на 20.01.2022 г. в 14:18 ч., чрез телефон 112 в ООДЦ – СДВР е получен сигнал от лице, което е пожелало анонимност. То е съобщило, че на 20.01.2022 г. в 13:30 ч. на [улица]срещу „Метро – 2”, след бензиностанция „Петрол”, в посока [населено място], е било спряно от полицейски служители. Подателят на сигнала е бил уведомен от полицейски служители, че ще му бъде съставен АУАН, при което той им дал 20 (двадесет) лева и бил освободен без да е санкциониран.

За случая в 14:38 ч. е уведомен дежурен следовател С. Д. и служители на 01 сектор на отдел „Пътна полиция” при СДВР (ОПП – СДВР). Извършена е проверка на всички автопатрули с Г. устройство за периода от 13:00 ч. до 14:30 ч. на 20.01.2022 г., като в посочения район и време е локализиран служебен автомобил на МВР, марка „К.” с ДК [рег.номер на МПС] , който е зачислен на ОПП – СДВР. Около 15:26 ч. на мястото са пристигнали инспектори И. Л. и Р. А.. Установени са младши инспектор Г. Т. и Г. П. – автоконтрольори в ОПП – СДВР. Те са поканени да дадат писмени сведения.

Младши инспектор Т. е пишел сведението си, седнал на пасажерската седалка в полицейски автомобил [рег.номер на МПС] , когато под автомобила е духната от вятъра банкнота от 10 (десет) лева, сгъната многократно, а след нея банкнота от 100 (сто) лева и една банкнота от 20 (двадесет) лева. Инспектор Л. погледнал под автомобила и установил, че до задната лява гума има черна кутийка пълна с банкноти. Установено било, че това е кутийка с гъбичка за почистване на обувки. Горната част на кутийката била пълна с банкноти. Служителите П. и Т. отрекли парите да са техни. Около 15:14 ч. на място пристигнал товарен автомобил [рег.номер на МПС] , чийто водач В. Т. Ц. заявил, че по-рано през деня е загубил кутийка за обувки, в която имал около 350 – 400 лева.

В хода на административното производство е приобщено сведение № 513000 – 18531 от 25.03.2022 г. от А. Х. К.. Той заявява, че на 20.01.2022 г. е пътувал от К. за С.. Около 13:30 ч. е спрял на пътя срещу магазин „Метро – 2”, след светофара на Б.. Управлявал товарен автомобил – влекач без ремарке, с регистрационен номер А 5508 НА. Автомобилът бил собственост на фирмата „Н. – 5” с управител С. Д.. Автомобилът бил спрял за проверка малко след светофара на Б.. По сведение на А. К. висок около 185 – 190 см. полицейски служител му поискал подкуп, като К. дал банкнота от 50 лева. Служителят му върнал 20 лева, като обяснил, че няма 10 лева. К. се качил в товарния автомобил и се ядосвал, че е дал пари без да е в нарушение. Решил да звъне на телефон 112. Малко по-късно успял да запише номера на полицейския автомобил и получил обаждане от СДВР С..

По сведение на инспектор Л., след като дошли на проверка до полицейския автомобил, Г. Т. се отдалечил и се опитал да изхвърли предмети (битови отпадъци) в боклука. Л. осуетил този опит. Около 16:14 ч. в близост до мястото на извършване на

проверката спрял товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Г. Т. провел разговор с водача на товарния автомобил. Малко след това водачът на товарния автомобил се доближил до инспектор Л. и го уведомил, че същият ден, преди няколко часа, около 12:30 – 13:00 ч. си е загубил там черна кутийка от лустро със сумата от 350 – 400 лева. Водачът е установен като В. Т. Ц.. Л. е посочил в своите сведения, че не е видял кой е оставил кутийката с лустро до гумата на автомобила, но е категоричен, че тя не е била там в момента на пристигането им заедно с инспектор А.. В хода на административното (дисциплинарното) производство са приобщени материали от образувано ДП № 26 / 2022 г. по описа на Следствен отдел към СГП, пр. пр. 425 / 2022 г. по описа на Софийска градска прокуратура. От протокол № 103 за извършена съдебно-дактилоскопна експертиза е видно, че обект на експертизата е черна овална пластмасова кутийка, поставена в хартиен плик с картон. В заключението е посочено, че: „върху черна овална пластмасова кутийка, поставена в хартиен плик се е проявила пръстова дактилоскопна следа“ Тази дактилоскопна следа не е оставена от пръстите на лявата и дясната ръка на лицето В. Т. Ц..

Установява се, че по посочения случай са публикувани 12 (дванадесет) статии в електронни медии (л. 158 – 176 от делото).

Жалбоподателят Г. А. Т. е бил запознат с обобщена справка за извършена проверка по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР № 513р – 47158 / 2022 г. по развиващото се срещу него дисциплинарно производство. Срещу обобщената справка е подадено възражение (л. 83 от делото) от страна на жалбоподателя.

Приобщена е кадрова справка за професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на младши инспектор Г. А. Т. (л. 181 – 183).

Г. А. Т. е запознат с материалите по дисциплинарно производство по заповед № 513з – 703 / 27.01.22 г. изменена със заповеди № 513з – 1060 от 09.02.2022 г. и № 513з – 3645 от 03.05.2022 г. За това действие е съставен протокол с дата 17.05.2022 г. (л. 316 от делото).

По делото е приложен протокол (л. 317), от който е видно, че в резултат на извършените проверки в Централизираната автоматизирана информационна система за документооборота в МВР (ЦАИСДО) е установено, че до 11:00 ч. на 23.05.2022 г. младши инспектор Г. А. Т. не е депозирил писмени обяснения или възражения в деловодството на СДВР.

Обобщената справка за извършена проверка по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР е връчена на Г. Т. на 27.05.2022 г. Срещу тази обобщена справка Г. Т. е подал възражение на дата 30.05.2022 г.

Предвид горепосоченото със заповед № 513з-6798 от 11.08.2022 г. на Г. А. Т. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ от директора на СДВР.

В обжалваната заповед подробно е описана изложената по-горе фактическа обстановка и по-конкретно, че Г. Т. е нарушил разпоредби от Етичния кодекс – т. 15 – „държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“; т. 19 – „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“; т. 20 – „държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“; т. 42 – „държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел“; т. 49 – „държавният служител не участва в корупционни прояви“ – установеният категорично факт, че младши инспектор Т. е поискал и получил наследващ се дар в размер на 30 лева, за да не

изпълни свои служебни задължения; т. 50 – „държавният служител проявява нетърпимост към корупционно поведение“; т. 51 – „държавният служител се противопоставя и е длъжен да информира своите началници или съответните органи за всеки акт на корупция, достигнал до неговото знание“. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че жалбоподателят Г. Т. с действията си на 20.01.2022 г., около 13: 00 ч., на [улица], срещу „Метро – 2“, след бензиностанция „Петрол“, в посока [населено място], при извършването на проверката на А. К., водач на товарен автомобил – влекач, марка „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“ от ЗМВР, за което му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

В заповедта е посочено, че Г. Т. е награждаван 8 (осем) пъти с „Писмена похвала“, 1 (един) път с „Обявяване на благодарност“ и 1 (един) път с „Колективна парична награда. По време на службата му в МВР на служителя Т. са наложени четири дисциплинарни наказания, които са заличени на основание чл. 213, ал. 1 ЗМВР.

От правна страна:

На първо място - се съобразява, че жалбата от 22.08.2022 г. е от адресат на акта, в срок по отношение на връчване на 16.08.2022 г., поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

На второ място, не е спорно, че жалбоподателят Г. А. Т. е младши автоконтрольор Първа степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ ОПП – СДВР.

Не се споделят възраженията за това, че заповедта е издадена при несъответствие на фактическите и правни основания, ползвани от административния орган. В действителност в заповедта многословно е посочена фактическата обстановка, но изложеното се налага с оглед формата на деянието и участието и на други лица. Мотиви се съдържат в справката и предложението, в които още по-обстоятелствено са изложени конкретните факти във връзка с обясненията на лицата, участващи в инцидента.

С оглед това се прави изводът, че актът е постановен в законоустановената писмена форма като съдържа реквизитите, установени в нормата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР - посочен е извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, нарушените разпоредби и доказателствата, въз основа на които нарушението е установено, правното основание и наказанието, което се налага, както и пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва.

Спазен е и срокът по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, съгласно който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му, който по-къс срок тече във втория и за който съдът следи служебно по аргумент на чл. 168, ал. 1 от АПК. Началото на срока е от момента, в който органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя и в този смисъл когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган (чл. 196, ал. 2 ЗМВР).

От събраните по делото писмени доказателства се установява спазване на двумесечния срок по чл. 195, ал. 2 ЗМВР. Д. срок от установяване на нарушението е

започнал да тече от дата 14.06.2022 г., когато е изготвено становище № 513р – 53942 от 14.06.2022 г. по описа на СДВР. Съгласно разпоредбата на чл. 207, ал. 12 дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок, като изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. Трябва да се вземе предвид и обстоятелството, че срокът на дисциплинарното производство е бил удължен със заповед до 27.06.2022 г. (л. 40 от делото).

Върху становището е поставена резолюция запознат от страна на дисциплинарно наказващия орган. Срокът е изтичал на 14.08.2022 г., а заповедта е издадена на 11.08.2022 г.

Следователно и по същество СЪДЪТ намира деянието за доказано. От събраните в съдебното производство доказателства се доказва от обективна и субективна страна деянието, квалифицирано от ответника като нарушение на служебната дисциплина по чл. 150, ал. 2 от ЗМВР и във връзка с т. 15; т. 19; т. 20; т. 42; т. 49; т. 50 и т. 51 от Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, уронващо престижа на службата по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6 и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, за което на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 13, чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на младши инспектор Г. А. Т. – младши автоконтрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

Етичните правила за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи са регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Доколкото етичните правила за поведение на тази категория служители в МВР се уреждат в посочения кодекс, то нарушаването на нормите на този кодекс представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР. Когато обаче с деянието, което е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, се уронва престижът на службата, то същото представлява тежко дисциплинарно нарушение на служебната дисциплина по смисъла на ЗМВР, същото е несъвместимо с оставането на служба и за същото се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Действията на служителя безспорно уронват престижа на службата, доколкото същите са станали и достояние на множество лица, извън служителите на МВР, поради което и ответникът е приел, че се касае за тежко нарушение. „Под "престиж на службата" се приема авторитетът на служителите на МВР пред обществото, като не е необходимо той да е уронен, а е достатъчно да е налице реално застрашаване с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Следователно, правилно административният орган е приел, че с поведението си държавният служител е нарушил Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

След като установеното дисциплинарно нарушение е тежко, санкционирането му с дисциплинарно наказание „уволнение“ е задължително и при налагането органът по чл. 204, т. 3 ЗМВР се произнася в условията на обвързана компетентност. Тежестта на нарушението е преценена нормативно като обуславяща най-тежкото дисциплинарно наказание по начин, който изключва правомощието на органа по чл. 204, т. 3 ЗМВР да определи по реда на чл. 206, ал. 2 ЗМВР друга по вид и размер

санкция по своя преценка, поради което не се прави и преценка на смекчаващите и отгегчаващите вината обстоятелства. Коректно е отбелязано, че лицето е награждавано множество пъти, като същевременно наложените му наказания са били заличени от досието му.

Не се споделя възражението на жалбоподателя, че „пренасянето“ на протоколи от действията по разследването по досъдебното производство, водено в СГП за действията на Г. Т. на 20.01.2022 г. около 13:30 ч. на [улица]срещу „Метро – 2”, в материалите по дисциплинарното производство, е извършено в нарушение на административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал. 6 АПК, органът водещ производството по своя инициатива или по искане на страна, може да изисква, включително от органите на съдебната власт, да изпратят документи, други доказателства или информация. С постановление на прокурор при СГП от дата 18.02.2021 г. е разрешено в полза на дисциплинарната комисия да се извърши запознаване с материалите по досъдебното производство и набавяне с преписи. Не са нарушени процесуалните правила за събиране на доказателства. Изготвени са необходимите протоколи. Във връзка с това основателни са аргументите, изложени в писмената защита на процесуалния представител на ответника, че двете производства – дисциплинарно и наказателно са изцяло независими едно от друго. Надлежно събраните доказателства по наказателното производство не е пречка да се ползват и в дисциплинарното.

В хода на съдебното производство е разпитан като свидетел Г. П.. Той е бил член на екипа на жалбоподателя на дата 20.01.2022 г. Неговите показания са в смисъл, че на тази дата не е чул и видял жалбоподателят да е искал, респ. да е получавал подкуп. Съдът намира, че е приложима разпоредбата на чл. 172 ГПК. Свидетелят П. е бил част от екипа на Г. Т. и в този смисъл е заинтересован. Тези показания, преценени от съда с оглед на всички други данни по делото, остават изолирани и не се подкрепят от останалите събрани доказателства. В този смисъл те не са достатъчно основание, което доведе до извод, че обжалваната заповед е незаконосъобразна.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед изхода от спора искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение трябва да се удовлетвори. Във връзка с това и на основание чл. 143, ал. 4 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на СДВР трябва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото следва да бъде в минималния, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ от 100 лева.

Воден от изложените съображения Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. А. Т. срещу Заповед № 513з – 6798 от 11.08.2022 г. от директор на СДВР към МВР старши комисар К. М., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”.

ОСЪЖДА Г. А. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: